

O Mamă bună

M Horlaci

O Mamă bună !

Era o zi ploioasă cu cerul de aramă
Iar eu răpus de gânduri, în cameră la geam,
Cuprins de nostalgie și cu privirea caldă
Am observat de-odată o pasăre pe-un ram.

Cu-aripile întinse tăia ușor înaltul
Zbura după crenguțe și le-aduna în cioc,
Și-apoi cu mare grijă le împleți dealatul
Iar pentru fiecare, ea le găsea un loc.

În cuibul de pe ramuri se așeză în grabă
Cu trupul cât o palmă micuță de copil,
Și ciugulea flămândă din paie câte-o boabă
Iar eu de la fereastră o urmăream umil.

Și-n nopțile cu lună, ea se uita spre stele
Iar vântul printre ramuri o mângâia ușor,
Privea îndepărtare cu ochii de mărgele
De cerul fără margini, i se făcuse dor.

Și noaptea-ntunecoasă parcă se rupe-n două
Pe bolta se arată luceferi călători,
Dar dragostea de mama veghează peste ouă
Din care o să iasă frumoșii puiori.

În cuibul de pe ramuri așteaptă cu răbdare
Și iată că din ouă apare primul pui,
Iar pasărea tăcută privește cu ardoare
Găsindu-și împlinirea o clipă-n ochii lui.

Atâtea luni de zile prin ploaie și furtună
A îndurat și foame dar n-a fost în zadar,
-Și-am înțeles ce-nseamnă să ai o mamă bună
(De astăzi pentru mine e cel mai mare dar)

De M Horlaci